

Határozatok Tára

T-291/09. sz. ügy

**Carrols Corp.
kontra**

Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

„Közösségi védjegy — Törlési eljárás — A Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL közösségi ábrás védjegy — Feltétlen kizáró ok — A rosszhiszeműség hiánya — A 207/2009/EK rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja”

Az ítélet összefoglalása

1. *Közösségi védjegy — Fellebbezési eljárás — A közösségi bírósághoz benyújtott kereset — Fellebbezési tanács felszólalási eljárás során hozott határozatának jogszerűsége — Új tényekre történő hivatkozás általi érintettség — Megengedhetetlenség — A közösségi jog értelmezése során az OHIM fórumai előtt fel nem hozott közösségi, nemzeti és nemzetközi ítélkezési gyakorlat figyelembevétele — Megengedhetőség*

(207/2009 tanácsi rendelet, 65. cikk)

2. *Közösségi védjegy — A védjegyoltalomról való lemondás, a védjegyoltalom megszűnése és a védjegy törlése — Feltétlen törlési okok — A bejelentőnek a védjegybejelentés során tanúsított rosszhiszeműsége — Értékelési szempontok — Minden, a lajstromozás iránti kérelem benyújtásakor létező releváns tényező figyelembevétele*

(207/2009 tanácsi rendelet, 52. cikk, (1) bekezdés, b) pont)

1. A Törvényszékhez benyújtott keresetek a közösségi védjegyről szóló 207/2009 rendelet 65. cikke értelmében a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsai által hozott határozatok jogszerűségének vizsgálatára irányulnak. Ennélfogva a Törvényszéknek nem az a feladata, hogy az első ízben előtte benyújtott bizonyítékok fényében újból megvizsgálja a tényállási elemeket. A fentiekből következik, hogy kizárólag az OHIM előtti igazgatási eljárásban benyújtott iratok elfogadhatók.

Mindazonáltal a nemzeti bíróságok határozatait – jóllehet ilyenekre nem hivatkoztak az OHIM előtti eljárás során – elfogadhatónak kell nyilvánítani. Ugyanis sem a feleket, sem magát a Törvényszéket nem akadályozza semmi abban, hogy az uniós jog értelmezése során az uniós, nemzeti vagy nemzetközi ítélkezési gyakorlatból merítsen. Ebből az következik, hogy a félnek lehetősége kell legyen arra, hogy a nemzeti bíróságok határozataira első ízben a Törvényszék előtt hivatkozzon, mivel a fellebbezési tanácsnak nem azt róják fel, hogy nem vett figyelembe bizonyos, egy adott nemzeti határozatban szereplő tényeket, hanem azt, hogy megsértette a 207/2009 rendelet valamely rendelkezését, és ezen jogalap alátámasztására az ítélkezési gyakorlatra hivatkozik.

(vö. 30., 31., 34–35. pont)

2. A bejelentőnek a közösségi védjegyről szóló 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett rosszhiszeműségét átfogóan, az eset valamennyi releváns tényezőjét figyelembe véve kell megítélni.

Annak vélelmezése, hogy a bejelentő tudomással bírt a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölésnek azonos vagy a megtévesztésig hasonló termék vonatkozásában történő, harmadik fél általi használatáról, többek között e használatnak az érintett gazdasági ágazatban való általános ismertségéből is eredhet, és ezen ismertségre különösen az említett használat időtartamából lehet következtetni. Ugyanis minél régebbi e használat, annál valószínűbb, hogy a bejelentőnek a lajstromozási kérelem benyújtása időpontjában tudomása volt a harmadik felek által használt ilyen megjelölésről.

Ugyanakkor azon körülmény, hogy a bejelentő tudja vagy tudnia kell, hogy harmadik személy legalább egy tagállamban régóta használ azonos vagy hasonló megjelölést a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz a megtévesztésig hasonló termék vonatkozásában, önmagában nem elegendő a bejelentő rosszhiszeműségének megállapításához. Ugyanis figyelembe kell venni a bejelentőnek a releváns időpontban fennálló szándékát, amely olyan szubjektív elem, amelyet az eset objektív körülményeire tekintettel kell meghatározni. Ily módon a harmadik félnek valamely termék forgalmazásában való megakadályozására irányuló szándék bizonyos körülmények között a bejelentő rosszhiszeműségének jellemzője lehet. E helyzet valósul meg különösen akkor, ha a bejelentő a használat szándéka nélkül, kizárólag annak érdekében kérte valamely megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozását, hogy valamely harmadik felet a piacra lépésben megakadályozzon.

A bejelentő rosszhiszeműségének megítélése szempontjából az egyik releváns tényező az a körülmény, hogy a harmadik fél régóta használ valamely megjelölést a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz a megtévesztésig hasonló termék vonatkozásában, és e megjelölés bizonyos szintű jogi védelmet élvez. Azonban egy közösségi védjegy lajstromozása még ilyen esetben sem értelmezhető úgy, mint amely rosszhiszeműen történt többek között akkor, ha a bejelentő a lajstromozási kérelem benyújtásakor tudja, hogy a piacon újonnan megjelent harmadik fél az említett megjelölés ábrázolásának másolásával megkísérel abból hasznot húzni, ami a bejelentőt arra indítja, hogy az ábrázolás használatának megakadályozása érdekében lajstromoztassa e megjelölést.

A bejelentő rosszhiszeműségének megítélése céljából a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránt előterjesztett kérelem benyújtása időpontjában élvezett közismertség foka is figyelembe vehető. A közismertség ilyen foka pontosan igazolhatja a bejelentő azon érdekét, hogy megjelölésének kiterjedtebb jogi védelmet biztosítson.

(vö. 48–54. pont)